

bestemt forbigaaende Formaal, naar dette dog strækker sig over flere Finantsaar og naaer ind i det Aar, for hvilket den midlertidige Finantslov er givet.

Medens den sidst vedtagne Finantslovs Bevillinger saaledes blive at begrænse ikke blot ved Finantslovsforslagets Medsættelser, men ogsaa efter Hensynet til Bevillingens Natur som forbigaaende (extraordinær), vil der paa den anden Side være at foretage en Række Rettelser i modsat Retning, idet den midlertidige Finantslov bevilger alle løbende Udgifter, ogsaa saadanne, der ikke have været optagne paa den sidste Finantslov. Ligesom en extraordinær forbigaaende Forhøielse for et enkelt Finantsaar ikke maa anvendes udover Finantsaaret, saaledes vil en extraordinær Medsættelse af en Bevilling, der regelmæssig løber i et større Omfang, ikke udelukke dens Anvendelse i det regelmæssige Omfang efter den midlertidige Finantslov, naar de Forudsættinaer, der have begrundet Medsættelsen, ikke række ind i det Aar, for hvilket den midlertidige Lov er givet. At en løbende Udgift undtagelsesvis og for dette Finantsaar er afbrudt eller nedsat i den sidste Finantslov, udelukker ikke, at den efter den midlertidige Finantslov anvendes i sin sædvanlige Skikkelse, saaledes som den normalt løber fra Aar til Aar. Forskjellig herfra er den Mangfoldighed af Tilfælde, hvor Bevillingens Omfang fra Aar til Aar retter sig efter visse bevægelige faktiske Forhold, som f. Ex. ved Lønnings- og Pensionssforhold efter Afgang og Tilgang i Personellet. Den løbende Udgift er her ikke den sidste Finantslovs Budgetsum, men den Sum, der stemmer med Aarets faktiske Forhold. I andre Tilfælde er Bevillingens Omfang og almindelige Formaal bestemt ved en ensartet fulgt Regel, medens Bevillingens Gjenstand eller Indhold vexler efter et faktisk skiftende Behov. Ved Byningsvedligeholdelse f. Ex. maa Bevillingen i det sædvanlige Omfang anses for givet ved den midlertidige Finantslov til Arbejde af samme Art, men naturligvis ikke til de samme Arbejder, som ere udførte efter den sidste Finantslov. Undertiden løber en Udgift med et efter faste Regler skiftende Beløb, der afværende er større eller mindre i de efter hinanden følgende Finantsaar, eller en Udgift er saaledes tilbagevendende, at den med et eller flere Aars Mellemrum regelmæssig kommer igjen, i alle disse Tilfælde er Udgiften bevilget ved den midlertidige Finantslov med det Beløb, der efter de hidtil gjældende Regler falder paa det Aar, for hvilket den midlertidige Lov gjælder.

Skjøndt Udgiften til Hovedreparationer vel forsaavidt kan siges at være løbende, som det er et Formaal, der paa forskjellige Konti fra Aar til Aar kræver stadig tilbagevendende Bevillinger, vil man dog forargenes i en Bevilling til „nødvendige løbende Udgifter efter de hidtil gjældende Regler“ søge en Maalestof for det enkelte Aars Udgift paa et Omraade, hvor Aarets Behov netop fastsættes ganske selvstændigt og regeløst ved Bevillingsumhøiighedens Besslutning for hvert enkelt Aar, og hvor der saa meget mindre kan hentes nogen Regel fra det sidste Aars Udgift, som dennes større eller mindre Omfang meget ofte i omvendt Forhold vil motvære en mindre eller større Udgift for det følgende Aar. Naar man under disse Omstændigheder ikke vil anse Administrationen ved en midlertidig Finantslov udelukket fra enhver Udgift paa dette Omraade, hvilket maaste vilde være det Korrekteste, har der ikke frembudt sig nogen anden Mulighed end den at tage herhen hørende Udgifter som hjemlede, naar de efter de foreslaagende Oplysninger skjønnedes at være indskrænkede til det mest nødvendige og Uovættelige, medens man i modsat Fald har indstillet efter Omstændighederne til at passere eller til ikke at passere.

Medens den Omstændighed, at en Udgift er undergivet en vis Nødvendighed som arundet i Lov, Kontrakt eller Vagn., eller som knyttet til Institutioner og Foranstaltninger, der med behørig Hjemmel ere bragte tilstede, og for hvis Virksomhed Udgiften er en Betingelse, naturligvis ikke gjør denne Udgift til en løbende, saa længe den endnu ikke har været indført paa Finantsloven, og medens sliige Udgifter selvfølgelig ikke ere at anse som bevilgede ved en midlertidig Finantslov, er der dog visse blandede Forhold, som synes at tilstede et noget større Spillerum. Naar en Lov eller en ved Lov bestemt Institution i sine Hovedtræk eller i sine væsentlige Anvendelser har været udtaget paa det sidste Aars Finantslov, vilde det medføre en mærkelig Ulig- heds i Behandlingen, om kun de Sider af Loven, der være bragte til Udførelse ved Finantsloven, ansaas for løbende og Lovens videre Giennemførelse derimod som ubevilget. Skjøndt saaledes de militære Love ikke i alle Enkeltheder være komne til Udførelse paa Finantsloven for 1880—81, har man dog ment at kunne anse den yderligere Udførelse af Lovenes Detail som hjemlet ved den midlertidige Bevilling.